

Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ, ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΚΑΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ.

LE COURRIER GREC,

JOURNAL POLITIQUE, LITTÉRAIRE ET INDUSTRIEL.

Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ εκδίδεται τρις εβδομάδος, την Πέμπτη και Κυριακήν. — Η τιμή της συνδρομής είναι 40 Δραχμ. κατ' έτος προκληρωτά. — Η τιμή των καταχωρήσεων θέλει είσθαι 30 Λεπτά διά τόν στίχον ου φύλλον, και 12 λεπτά διά τόν στίχον του Παραρτήματος. — Η συνδρομή γίνεται εν Αθήναις μιν εις τόν Ιργαζό- νου Ινκώ: καί Καταστήματος της Γενικής Διευθύνσεως των Ταχυδρομίων Δικτατωρικήν των Β. Εφημερίδων εις δι- ας Επαρχίας, παρά τοις Διευθυνταίς των ταχυδρομίων, και εκτός της Ελλάδος παρά τοις Κυρίοις Έλλην. Προξένοις.

Le COURRIER GREC paraît le Dimanche et Jeudi de chaque semaine. Le prix de l'abonnement est de 40 d par an, payables d'avance. — Prix des insertions, 30 lepta par ligne de 50 lettres dans la feuille, et 12 dans les suppléments. — On s'abonne à Athènes, à la direction générale des postes, bureau d'expédition des journaux du gouvernement; chez les directeurs de Postes dans l'intér. et chez MM. les Consuls de Grèce à l'étranger.

ΠΕΜΠΤΗ 10 Ιουλίου 1841.

JEUDI 22 Juillet 1841.

ΜΕΡΟΣ ΕΠΙΣΗΜΟΝ.

Διά Βασιλικού Διατάγματος ο Κ. Γ. Α. Ναύτης, άχρι τουδε άντεισαγγελεύς παρά τῷ Αρείῳ Πάγῳ, έδιορίσθη εισαγγελεύς παρά τοις έν Ναυπλίῳ έφέταις.

— Ο Κ. Φίλιππος Ίωάννου, Καθηγητής τῆς φιλοσοφίας εις τὸ Πανεπιστήμιον Ὄθωνος, έδιορίσθη κατ' αὐτάς, διά Βασιλ. Διατάγματος, ύπουργικὸς σύμβουλος εις τὴν ἐπὶ τῆς Δημοσ. Εκπαιδεύσεως Γραμματείαν τῆς Επικρατείας.

ΜΕΡΟΣ ΜΗ ΕΠΙΣΗΜΟΝ.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

ΑΘΗΝΑΙ 9 Ιουλίου 1841.

Ὡς θέμα τοῦ τελευταίου αὐτοῦ άρθρου, ὁ Αἰὼν ἔλαβε τὴν παραλογο- τέραν ιδέαν ἀπ' ὅσας ποτὲ ὁ Ἀττικὸς μας τύπος εξέφρασεν ὀργίζεσθαι ἤδη ὁ ἄνθρωπος διότι τινὲς τῶν ἀνωτέρων θέσεων τοῦ Κράτους κατέχονται ἀπὸ ἀλλοτρῶν οἱ ἰσπανοὶ, οὐ νομὶ Ἕλληνας καθ' ὅλην τοῦ ὀνόματος τὴν ἔκτα- σιν, ἔχουσιν ὅμως ὡς πρὸς αὐτὸν τὸ ἐλάχιστον τοῦ ὅτι δὲν ἐγεννήθησαν ἐντὸς τῶν ὁρίων τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος, ἀλλ' εἰς χώρας ἀποτελούσας εἰσέτι μέρος τοῦ ὀθωμανικοῦ Κράτους.

Ἐπρέπει τῶνόντι νὰ ὑποθέσωμεν ὅτι ὁ Αἰὼν περιῆλθεν εἰς τὴν ἐσχάτην ἔνδειαν ἐπικρίσεως καὶ κατακρίσεως διὰ τὴν καταντήσῃ νὰ θρέψῃ τὰς στήλας τοῦ μὲ τοιαύτας ιδέαις τὸ καθ' ἡμᾶς αἰσθανόμεθα πραγματικὴν θλίψιν ὑποχρεούμενοι ἤδη νὰ ἐπιλαμβάνομεθα τοιούτων συζητήσεων, παρα- τρέχοντες τὰ τόσα ἄλλα οὐσιώδη ζητήματα τοῦ τύπου.

Ἐποῦ στηρίζεται ὁ Αἰὼν διαφιλονεικῶν τὴν ιδιότητα τοῦ Ἑλλήνος εἰς ἄνδρας τῶν ὀποίων τὰ ὀνόματα πληροῦσι τὰς σελίδας τοῦ πολιτικοῦ καὶ στρατιωτικοῦ ἀγῶνος τοῦ ἀναστήσαντος τὴν Ἑλλάδα καὶ παραγαγόντος τὸ Ἑλληνικὸν Βασίλειον; ἀποροῦμεν τί νὰ ἀπαντήσωμεν εἰς τὸ ἐρώτημα τοῦτο καὶ τοῦτο τόσῳ μᾶλλον ὅσα καθ' ἡμᾶς δὲν ἐννοοῦμεν παντάπασιν πῶς εἶναι δυνατὸν ἐν γένει νὰ ἐγεροθῇ τείχος ἀδυσώπητον μεταξὺ ἡμῶν τῶν ἀνεξαρτήτων Ἑλλήνων καὶ ἐκείνων οἵτινες ἀδελφοὶ ἡμῶν λόγῳ τῆς θρησκείας, τῆς διανοίας καὶ τῆς γλώσσης δὲν χωρίζονται ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα εἰμὴ διὰ πολιτικῶν συμφερόντων τὰ ὀποία, ἂν καὶ πᾶς φρόνιμος ὀφείλει θεθεῖως νὰ τὰ σέβεται, ἀδυνατοῦσιν ὅμως νὰ διασπάσῃ τοὺς ἐξίσου εἰς ἀμφοτέρωτά μέρη ὠρελίμους ἀποβαίνοντας θρησκευτικοὺς καὶ διανοητικοὺς δεσμούς.

Ἐδυναμέθα νὰ παραθέσωμεν περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου ἄρθρα τοῦ Αἰῶνος αὐτοῦ ἀποδεικνύοντα δυοῖν θάτερον ἢ ὅτι δὲν ἔγραψεν ἐν συνειδήσει ὅταν τὰ ἔγραψεν, ἢ ὅτι σήμερον δὲν λαλεῖ ἐν συνειδήσει, ὅπερ κλίνομεν μᾶλλον νὰ πιστεύσωμεν πρὸς τιμὴν τοῦ χαρακτῆρός του· ἀλλ' ἀφίνοντες κατὰ μέρος τὰ τοιαῦτα, ἐρχόμεθα κατ' εὐθείαν εἰς τὴν μόνην ιδέαν χάριν τῆς ὀποίας φαίνεται ὅτι ἔγραψεν ὀλόκληρον τὸ ἄρθρον του, ὅτι ἐν τῷ ἐνε- στῶτι ὑπουργείῳ δὲν ὑπάρχει οὐδὲ εἰς Πελοποννήσιον καὶ ὅτι ἐνῶπιτι Κυβερ- νήτου βλαὶ αἱ θέσεις κατεῖχοντο ἀπὸ ἐντοπίους, τὴν σήμερον ἐπὶ τῆς Βασιλείας βλέπομεν τὰ ἀξιώματα τοῦ Κράτους ἐν μέρει καὶ εἰς χεῖρας Ἑλλήνων γεννηθέντων ἐκτὸς τοῦ Βασιλείου.

Καθ' ὅσον μὲν ἀφορᾷ τὸ προσωπικὸν τοῦ ὑπουργείου θέλομεν περιορισθῆ εἰς τὸ νὰ παρατηρήσωμεν εἰς τὸν Αἰῶνα ὅτι πρέπει αἰείποτε νὰ συγκρο- τεῖται ὄχι διὰ τὴν ἀντιπροσωπεύῃ τὰ τοπικὰ συμφέροντα ἀλλὰ διὰ τὰ κυβερνήσῃ, καὶ νὰ τὰ διαχειρίζεται καὶ ὅτι ἐπομένως ὁ Βα- σίλευς ἐκλέγων τοὺς ὑπουργοὺς του πρέπει νὰ ἀποβλέπῃ εἰς τὴν ἐκὰν ὀ- τητα καὶ τὴν εἰδὶκότητα τῶν ἀνδρῶν, ὄχι εἰς τὸν τόπον τῆς γεννή- σεώς των. Ἄν δὲν μᾶς πιστευθῇ ὡς πρὸς τοῦτο ὁ Αἰὼν, ἂς παρατηρήσῃ τί γίνεται εἰς τὴν πεφωτισμένην Εὐρώπην.

Κοθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν πραγματικὴν διαφορὰν τὴν ὑπάρχουσαν μετα- ξὺ τῆς Κυβερνήσεως τοῦ Καποδίστρια καὶ τῆς Μοναρχίας θέλομεν τὴν ἐξηγήσει εἰς τὸν Αἰῶνα ἀπροκαλύπτως.

Ὁ Καποδίστριας ἔθλων μόνος εἰς τὴν Ἑλλάδα καθ' ὃν καιρὸν ὤδινεν εἰσέτι τὰς ἐπαναστατικὰς τῆς ὀδίνας, καὶ στερημένος τῆς τε βαρύτητος τοῦ βασιλικῦ στέμματος καὶ πάσης πραγματικῆς δυνάμεως ἰκανῆς νὰ ἐνισχύσῃ τὰς περὶ ἀμερικανικῆς ἀρχῆς του, ἠναγκάσθη εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς νὰ ὀργανίσῃ τὰς δυνάμεις του· ἀλλὰ ποῖα ἦσαν κατ' ἐκείνην τὴν ἐποχὴν

PARTIE OFFICIELLE.

Par ordonnance Royale, M^r. Nautès, jusqu'ici substitut du Procureur Général près l'Aréopage, a été nommé Procureur Général près la Cour Royale de Nauplie.

M^r. Philippe Jean, Professeur de Philosophie à l'Université d'Athènes vient d'être, par ordonnance Royale, nommé Conseiller Minis- teriel au dep^t. des Cultes et de l'Instruction Publique.

PARTIE NON OFFICIELLE.

INTÉRIEUR.

ATHENES, le 21 Juillet 1841.

Le Siècle vient d'adopter, pour thème de son dernier numéro, la plus étrange de toutes les idées singulières, qui jusqu'ici se soient exprimées par la presse athénienne.

Il trouve mal aujourd'hui, que certaines charges et dignités de l'état, soient occupés par des personnages qui, bien que grecs dans toute l'étendue de cette qualité, ont à ses yeux le défaut de n'être pas nés sur le territoire du royaume, mais dans des contrées qui font partie des possessions ottomanes.

Certes il a fallu, que le Siècle se sentit bien pauvre et bien dénué dans son besoin de critique, pour se rabattre sur une pareille pensée. Quant à nous, nous déplorons de nous trouver, sous peine de sortir de l'actualité que nous fabrique la presse, dans l'obligation de nous occuper d'une discussion semblable.

Nous ne savons pas sur quoi le Siècle peut se fonder, pour disputer leur qualité de grecs, à des hommes dont les noms remplissent les annales de la lutte politique et militaire qui ressuscita la Grèce, et qui engendra le royaume aujourd'hui indépendant.

Nous nous expliquerions même fort difficilement, que le Siècle vou- lut élever une barrière entre nous, grecs indépendans, et ceux qui liés à nous par le triple lien de la religion, de la pensée et de la langue, ne sont séparés de la Grèce que par des intérêts politiques, que tout homme sage doit assurément respecter, mais qui ne sauraient pour- tant rompre des relations religieuses et intellectuelles, qui profitent et aux uns et aux autres.

Nous pourrions au besoin citer ici de nombreuses paroles du Siècle, qui prouvent ou qu'il n'était pas sincère lorsqu'il les prononçait, ou qu'il ne parle point aujourd'hui d'après une conviction. Pour l'honneur de son caractère nous croirions devoir préférer cette dernière hypothèse, mais nous aimons mieux arriver de suite à la seule idée qui puisse, dans tout son article, donner à penser qu'il se proposait un but, Il l'exprime en manifestant son étonnement de ce que dans le mi- nistère actuel ne figure aucun Péloponnésien, et en montrant entre l'époque de Capodistria et celle de la royauté cette différence que durant la première, les emplois étaient occupés par des personnages nés dans le pays, tandis qu'actuellement les charges et dignités de l'Etat, sont en partie occupées par des grecs nés hors du royaume.

Quant à ce qui concerne le personnel du ministère, nous nous bor- nons à faire remarquer au Siècle, qu'il doit être, toujours et dans tous les cas imaginables, composé non pas pour représenter les intérêts territoriaux, mais bien pour les gouverner, pour les administrer, et que par conséquent le choix de la couronne, doit se diriger vers les capacités et les spécialités, plutôt que vers les ori- gines. — Si le Siècle ne s'en rapporte pas à nous, qu'il consulte l'Angleterre, qu'il consulte la France, qu'il examine l'Allemagne, qu'il interroge l'Europe entière.

Maintenant quant à la différence, réelle peut-être, que le Siècle signale entre le gouvernement de Capodistria et celui de la monar- chie, nous allons la lui expliquer sans détours.

Capodistria arrivant seul en Grèce, tandis que le pays était encore, dans les angoisses de sa révolution, et n'y apportant ni l'ascendant

Κρητών ενόπιον της κοινής γνώμης, εμπορούν να εκφράξωσι την προς αυτούς συμπαθειάν των.

Η ΑΘΗΝΑ.

Ο τελευταίος αριθμός της της 5 (17) Ιουλίου δεν περιέχει ειμή φιλολογικήν επίκρισιν εγκυκλίου τινος της επί των εκκλησιαστικών και της δημοσίου εκπαιδευσεως Γραμματείας, εκδοθείσης επί του παλαιού ύπουργείου.

Ο ΑΙΩΝ.

Μετά το πρώτον άρθρον το οποίον ανέλυσαμεν ανωτέρω, η εφημερίς αυτή δεν περιέχει τίποτε λόγου αξιον. Λέγει λ. χ. ότι απεκδέχεται την δημοσίευσιν του περι ύπουργικού συμβουλίου Β. Δ. διά να κρίνη περί των πιθανών αυτού συνεπειών επειδή δε το διάταγμα τούτο δημοσιεύθη περιμένομεν τάς κρίσεις του Αιώνα.

Επειτα παραπονείται διατι ο συνταγματάρχης Κ Ν. Σταματελόπουλος δεν εσυγχωρήθη έτι υπό της Κυβερνήσεως αλλά διατελεί εισέτι μεταξύ των διαθεσίων εις Αθήνας. Παραπονείται επίσης διατι αι θέσεις των δασοφυλάκων και δασονόμων να μη κατέχονται από Έλληνας και τελευταίον περιέχει εκθεσίν τινα από Κρήτης σταλείσαν περί των κατά την Κρήτην.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Διά Βασιλικού διατάγματος των 6 (18) Ιουλίου ο Αναγ. Σταθουλόπουλος, έδιώρισθη δήμαρχος του δήμου Οικαλίας της Διοικήσεως Μεσσηνίας.

Δι' όμοίου υπό την αυτην ήμερομηνίαν έδιορίσθη δήμαρχος Ψηλής ο Ιωάννης Τζουκλιόης.

Την 5 Ιουλ. 4. ώραν μ. μ. πέντε άοπλιοι μετέδρυσαν εις ποιμνιοστάσιον μεταξύ Δαρνίου και Σοπολίων και έδωρον άνιλως δύο ποιμένας ιδίως δε τον Γ. Φλαμπούρη μεταξύ τούτων των ένόπιων κακοποιών άνεγνωρίθη μένος ο Αθανάσιος Δεδές.

Γράφουσιν από Πρεβέζης.

Δύο γαδάραι Τουρκικαί έφθασαν εις τον λιμένα μας δια να επιβιβάσωσι τα ζητηθέντα υπό του Ταγίρ Πασά στρατεύματα οι Αλβανοί όμως έξακολούθουν να προτεινέωσι δυσκολίας εις την αναχώρησιν των και μάλισμα να ζητώσι χρήματα, τα όποια δυσκόλως εμπορούν να τοίς δοθώσιν.

Κέρκυρα, τη 29 Ιουνίου.

Έδημοσιεύθη κατ' αυτας ένταυθα φυλλάδιον επιγραφόμενον Confutazioni delle asserzioni de Sr. Howard Douglas sull' ideatasi esistenza d' una fazione Anti-Anglicana nelle isole Ionie.» σκοπόν δε έχει να φωτίση την κοινήν γνώμην περί της διαγωγής την όποιαν ο λόρδος Δούγλας, έτήρησεν ως προς την φιλορθόδοξον εταιρείαν.

Πληροφορούμεθα ότι πεντάκιςχίλια οικογένειαι Βουλγάρων κατέφυγον εις την Σερβίαν ήμαυ με τα ποιμνία των και ότι δύο χιλιάδες ένόπιων Βουλγάρων απέσυρθησαν εις τούς πρόποδας του Αΐμου.

Έφθασεν εις Βουλγαρίαν ο Γιακούπ Πασάς επί κεφαλής πέντε χιλιάδων άνδρών άμα δε φθάσαντος, πολλοί κάτοικοι κατέφυγον άλλοι εις την Σερβίαν, άλλοι εις τον Αΐμον. Πολλά παράπονα ήγήθησαν κατά της διαγωγής του Γιακούπ Πασά όστις θέλει μάλλον έξάψει τούς άποστάτας παρά άποκαταστήσει την ήσυχίαν. ως να είχαν έντολήν μάλλον κατάστρεπτικήν παρά ειρηνοποιήν, δεικνύει προς τον λαόν πανταχού και μάλιστα εις Φιλίππουπολιν υπέρμετρον και άδικον αυστηρότητα.

Η Βουλγαρία είναι μακράν του να ήσυχασεν, μάς γράφουν από Νίσης ότι δέκα χιλιάδες Βούλγαροι ήσαν ώπλισμένοι εις τα σύνορα της Σερβίας, κτυπήσαντες ήδη πολλά Αλβανικά άποσπάσματα σταλέντα κατ' αυτών υπό του Μουσταφά Πασά ο Γιακούπ Πασάς δεν είνήθησεν εισέτι έναντίον των, αλλά έζήτησε βοήθειαν από Κωνσταντινούπολιν.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Γ Α Λ Λ Ι Α.

Παρίσινα τη 14 Ιουνίου ε. ε. Χθές συνεκροτήθη ύπουργικόν συμβούλιον του όποιον προέδρευσεν ο Βασιλεύς· λέγεται δε ότι κυρίως επρόκειτο έν αυτώ περί των Ανατολικών πραγμάτων φάνηται ότι αι διά του τελευταίου άτμοκινήτου έλθούσαι ειδήσεις επροξένησαν άνησυχίαν τινα και ότι και αι διά ξηρής κομισθείσαι δεν ήσαν πολλά ευχάριστοι· το μόν Αιγυπτιακόν ζήτημα προσεγγίζει εις την λύσιν του άλλ' ίσως ήδη άρχεται το άληθές Ανατολικόν.

Ο Ναύαρχος Δυπερβαίος έξετέλεσεν άμέσως τον νέον περί των αξιομητικων του ναυτικου νόμον κατ' άσυνέπειαν τούτου από τούς τέσσαρας άντιναύαρχος όσοι ήρθασαν εις την παρά του νόμου ταχθείσαν ήλικίαν. ο Κ. Αλγάνος θέλει μόνος διατηρήθη εις ένέσγειαν υπεβλήθη δε ήδη ως βεβαιώσας πρώτασι εις τον Βασιλέα δια της όποιας οι μόν πλοίαρχοι τ. τάξεως θέλουν μένειν διαθέσιμοι άμα φθάσωσι την ήλικίαν των 60 έτών, οι δε πλοίαρχοι δευτέρας άμα φθάσωσι την ήλικίαν των 58 έτών, οι δε ύποπλοίαρχοι άμα γενόμενοι πενήτηντα και πέντε έτών.

qu'elle aurait dessein de favoriser. — Nous avons déjà exprimé et nous exprimons encore le désir que l'on ne tienne point dans la presse, un langage de nature à jeter les Crétois dans de plus profonds malheurs. La presse doit y regarder à deux fois avant de provoquer l'effusion du sang chrétien, et se souvenir avant toute chose, que la question soulevée par l'insurrection de la Crète, ne peut être résolue que par une détermination prise unanimement par les grandes puissances de l'Europe. Que l'Ami du Peuple et les autres journaux grecs plaident la cause des Crétois devant l'opinion publique, qu'ils expriment la sympathie qu'elle leur inspire, nous n'avons rien à y redire: les journaux sont legalement en droit d'exposer leurs opinions et leurs sentimens dans toutes les circonstances. — Mais au nom de l'humanité qu'ils ne s'expriment pas de manière à faire croire à des hommes dont la position est déjà si déplorable, qu'ils peuvent compter sur un appui du genre de celui que désigne l'Ami du Peuple, en disant que rien ne peut empêcher la Grèce de déclarer la guerre à la Turquie pour soutenir les Crétois. — Nous devons tous aux Crétois eux mêmes, de ne point les abuser à notre égard et sur leur position, et nous devons craindre de nous rendre responsables devant le monde entier, des malheurs que pourraient entraîner des promesses et un langage imprudens.

LA MINERVE.

Le N°. du 517 juillet de ce journal ne contient qu'une critique littéraire d'une ancienne circulaire du ministère de l'Instruction Publique, redigée par un étudiant de l'université.

LE SIÈCLE.

Après l'article dont uous venons de faire ci-dessus l'analyse ce journal ne contient rien de fort remarquable. Il dit par exemple qu'il attend la publication de l'ordonnance d'organisation du conseil des Ministres pour porter son jugement sur ses conséquences probables, or nous avons déjà livré cette ordonnance à la publication ainsi nous attendons le jugement du Siècle. — Plus loin le Siècle se plaint de ce que le Colonel Nikitas ne soit pas encore rentré en grâce près du gouvernement, et qu'il se trouve encore à Egine, séjour des officiers en disponibilité. — Il se plaint encore de ce que les fonctions de garde-for-stiers ne soient pas confiées à des grecs, et enfin cette feuille se termina par un exposé, envoyé de la Canée, de la situation de la Crète.

FAITS DIVERS.

On écrit de Prévéza :

Deux gabarres turques sont de nouveau arrivées dans ce port pour embarquer les troupes demandées par Tahir-Pacha. Les albanais continuent d'élever des difficultés à leur départ et surtout, demandent des sommes qu'il est difficile de leur accorder.

Corfou le 29 juin :

On vient de publier ici une brochure intitulée : Confutazioni delle asserzioni de Sr. Howard Douglas sull' ideatasi esistenza d' una fazione Anti-Anglicana nelle isole Ionie. » Cette brochure a été mise en circulation pour éclairer l'opinion publique sur la conduite tenue par Lord Douglas au sujet de la Société Philorthodoxe.

Nous apprenons, que cinq mille familles bulgares se sont réfugiées en Serbie avec leurs troupeaux et que deux mille bulgares armés se sont retirés aux pieds des Balkans.

Yacoub-Pacha à la tête de 5,000 hommes est arrivé en Bulgarie. Sa présence a décidé un grand nombre d'habitans à se réfugier soit en Serbie, soit dans les Balkans. — On se plaint beaucoup de la conduite de Iacoub-Pacha. Elle paraît devoir plutôt exaspérer les insurgés, que parvenir à rétablir l'ordre. Yacoub-Pacha semble être venu là pour exercer une vengeance plutôt, qu'une mission pacificatrice. A Philippopolis on a remarqué de la part de Yacoub-Pacha une rigueur injuste envers la population.

La Bulgarie paraît bien loin d'être rentrée dans l'ordre; on nous écrit de Nissa, que près de 10,000 bulgares se trouvent rassemblés sur les frontières de la Serbie et y ont déjà battu plusieurs corps d'albanais, que Moustapha-Pacha avait envoyé contr'eux. Yacoub-Pacha n'a pas encore été à leur rencontre; il a écrit à Constantinople pour demander du renfort.

NOUVELLES EXTERIEURES.

FRANCE.

Hier il ya eu conseil des ministres présidé par le roi et dans lequel il a été beaucoup question, dit-on, des affaires d'Orient. Il paraît que les nouvelles apportées par le dernier paquebot ne sont pas rassurantes, et que celles venues par la voie de terre le sont encore moins. Si la question égyptienne touché à son terme, c'est pour voir peut-être la vraie question orientale commencer. (Fems)

L'amiral Duperré a fait mettre immédiatement à execution la loi sur l'Etat-major de l'armée navale: des quatre vice-amiraux qui ont atteint la limite d'age, M. Halgan seul conserve ses fonctions de directeur des plans et cartes de la marine, fonctions pour lesquelles il ne reçoit, du reste, que 3,000 fr. de traitement spécial. Le ministre a déjà, nous assure-t-on, soumis à l'approbation du roi une décision d'après laquelle les capitaines de corvette à 58 et les lieutenans à 55.

TURQUIE

CONSTANTINOPLÉ 7 juillet.

Le bateau à vapeur égyptien le Nil, annoncé depuis déjà plusieurs jours, est arrivé ici jeudi matin, ayant à son bord S. Exc. Said Muhib effendi, envoyé extra-

